

**VERSLAG VAN DE SESSIE VAN DE RAAD DER GEMEENTE HAARLEMMERMEER
OP DONDERDAG 8 JANUARI 2026**

Onderwerp: Nota Startnotitie Actualisering Parkeerverordening 2018 (12782211)

Voorzitter: dhr. S.J. Bier

De leden: dhr. T.M. Beusenberg, dhr. P.J. Boerman, mw. J.M. Hup, mw. J.B. Kamsteeg, dhr. C.L. Klaassen, dhr. E.J. van der Peet, mw. M.C.M. Roos, dhr. A. de Ruiter, dhr. J.J. Schaap, mw. C.R. Smand,
dhr. H.P. Spijker, dhr. K. Sulmann

Griffier: mw. D. Draaijer

Portefeuillehouder: mw. M.H. Ruigrok

Insprekers: Geen

De VOORZITTER: Goedenavond, ik mag deze sessie beginnen met u allen veel heil en zegen in het nieuwe jaar te wensen. Dan hebben we dat gehad. Welkom bij dit sessiedebat over de Startnotitie Actualisering Parkeerverordening 2018. In deze startnotitie worden de hoofdlijnen van het huidige parkeerbeleid uiteengezet en wordt toegelicht hoe dit beleid is vastgelegd in gemeentelijke verordeningen, plannen en besluiten. Daarnaast worden aan de raad verschillende keuzemogelijkheden gepresenteerd over het gebruik van parkeerplaatsen. Het doel van de startnotitie is om de raad te betrekken bij het proces tot wijziging van de Parkeerverordening. Er hebben zich geen insprekers gemeld voor deze sessie. Lid Koolmoes, mevrouw Koolmoes, heeft zich afgemeld voor deze sessie. Ik zie Lid Sidali in een andere zaal en ik zie geen vertegenwoordiging van Forza! Voor de rest is iedereen aanwezig. Dank u wel. Graag wil ik alle deelnemers aan dit raadsdebat verzoeken om nooit het woord rechtstreeks tot elkaar te richten, altijd via de voorzitter en even te wachten met het nemen van het woord, totdat ik het u heb verleend. We gaan van start met een eerste termijn waarvoor u allen volgens schema spreektijd heeft. En ter afronding van de eerste termijn zal het college reageren. op eventueel gestelde vragen. Technische vragen behoren niet tot de mogelijkheden. En ik heb te horen gekregen dat de ambtelijke ondersteuning vanwege het weer thuis zit. En dat kan betekenen dat een vraag eventueel, na een kleine schorsing, beantwoord kan worden. Mevrouw Roos, u heeft een vraag.

Mevrouw ROOS: Volgens mij zei u raadsdebat, maar ik ga ervan uit dat het een sessie is, anders zit ik verkeerd.

De VOORZITTER: Nee hoor, heel scherp. Het is een sessiedebat, zeker. En ik heb inmiddels Forza! ook aan tafel zitten. Wie mag ik in eerste termijn het woord geven? Mijnheer Spijker wil graag het woord.

De heer SPIJKER: Voorzitter, dank u wel. Ja, vol enthousiasme wil ik het jaar beginnen. De nota bevat een interessante opstap naar de actualisatie van de Parkeerverordening. Deze oude heeft duidelijke aanpassingen nodig. Laat ik meteen met drie punten beginnen. De overflow van wildparkeerders in Badhoevedorp. In de nieuwe wijk Quatrebras zijn zelf metingen verricht op drie verschillende momenten, dagen. Gebaseerd op eigen kentekens en die van niet-bewoners, die langer dan een paar uur parkeren, zijn de resultaten echt als volgt. Op drie verschillende avonden is bij elke meting meer dan 50% van niet-bewoners in de straten vlak achter de Schipholweg/Oleander gemeten. EEN Haarlemmermeer blijft

erbij dat we uitsluitend maatregelen willen tegen de overlast en geen nieuwe problemen willen zoals beperken van ontheffingen/vergunningen of limitering van eigen terrein en beperkingen voor de bezoekers. Daarom lijkt het aanwijzen van een bewonersgebied waar alleen bewoners mogen parkeren een realistische optie. Dit roept echter op vragen hoe om te gaan met de winkelcentra en de gebieden waar bezoekers, bewoners en zorgverleners klanten moeten bezoeken. Dus onze vraag aan het college is: welke oplossingen heeft u samen met de dorpsraden en de bezoekers uitgewerkt? Graag een reactie. Dan zijn er ook nog wildparkeerders in Zwanenburg, Lijnden en Badhoevedorp. Daarvan is bekend dat die worden overspoeld met busjes en auto's van ondernemers, laat ik ze zo noemen en dat wekt heel grote irritatie omdat namelijk in Amsterdam overal betaald parkeren is en hier is het vrij parkeren en dat geeft heel veel problemen. We hebben nog geen speciaal beleid. Dus graag willen we het hier met elkaar over hebben. Als laatste de overnachtingszone van vrachtwagens in Nieuw-Vennep-Zuid. Ondernemers hebben daar behoefte aan een overnachtingszone voor de vrachtwagens. Dat zou een tijdelijk terrein kunnen zijn waar chauffeurs zich aan de rijtijden kunnen houden en kunnen rusten. Ik zeg niet exact Nieuw-Vennep-Zuid, het mag in het gebied zijn. Maar graag een reactie. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel. Als tweede heb ik de heer Sulmann van GEZOND Haarlemmermeer.

De heer SULMANN: Ja, dank u wel voorzitter. Startnotities, het kaderstellende moment van de gemeenteraad. En in dit geval worden aan de raad meerdere keuzes voorgelegd over hoe om te gaan met parkeerplaatsen. Grotendeels is dit namelijk gemandateerd aan het college met hiervoor begrijpelijke redenen. Het parkeren bij nieuwbouwproject Pionier-Bols geeft reden om te kijken of de raad niet een aantal verantwoordelijkheden weer naar zich toe moet trekken. Ergens vreemd, we hebben dit toch niet voor niets gemandateerd aan het college? En als de raad hier de teugels weer wat aantrekt, komt er dan ook beter parkeerbeleid? Want weten we eigenlijk wat alle inwoners van de wijken rondom Pionier-Bols willen? Of weten we alleen wat het actieve en spraakzame deel wil? Wat ons betreft behoudt het college dit mandaat. De kennis over parkeren zit ook in de ambtelijke organisatie, die op dagelijkse basis samenwerkt met het college. De raad moet vooral zijn kaderstellende rol goed benutten, maar als het richting uitvoering gaat, dan is daar het college. Om antwoord te geven op de keuzes die zijn voorgelegd: vraag 1 mag duidelijk zijn, geen bevoegdheden naar de raad. Vraag 2 is interessant, want waarom geven wij als gemeente meer vergunningen af dan er parkeerplaatsen zijn? Maximeren dus. Vraag 3, doelgroepen. Prima zoals het is, de belangrijkste doelgroepen worden nu geholpen. Vraag 4, participatieproces ook laten zoals het is. Het enige aandachtspunt is om zoveel mogelijk verschillende deelnemers aan de enquête te krijgen. Zodat deze enquête ook echt representatief is voor de wijk. Vraag 5, participatie serieus nemen. Dus niet zelf als raad of college bepalen of het blauwe zone of betaald parkeren wordt. Ook hier weer niets veranderen. Vraag 6 als laatste, de tarieven. Er zijn nu geen verschillen tussen gebieden of ontheffing of vergunning. Wel zo eerlijk, zo betaalt iedereen hetzelfde. Wel zou je de tweede en opvolgende vergunningen duurder kunnen maken. Hiermee kun je ook het aantal vergunningen reguleren. Tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan geef ik het woord aan de heer De Ruiter van BVNL.

De heer DE RUITER: Ja, dank u voorzitter. Voorzitter namens BVNL Haarlemmermeer reageer ik scherp op de Startnotitie Actualisering Parkeerverordening 2018. Dat die aan een update toe is, dat mag duidelijk zijn. De nota echter, vol ambtelijke taal en vage keuzes, neigt naar meer regulering en bevoegdheden voor het college. In onze ogen een gemiste kans voor de automobilist en de leefbaarheid. Onze visie blijft helder, geen betaald parkeren in woonwijken. Voldoende parkeerplekken bij nieuwbouw en terughoudendheid elders met betaald parkeren. Alleen voor regulering en zeker niet om de gemeentekast te spekken. Opbrengsten moeten direct terugvloeien naar mobiliteit, bereikbaarheid en autovriendelijkheid. De recente ov-chaos onderstreept: de auto is essentieel en geen luxe. We sluiten aan bij de inhoud van de brief van een bewoner die in december binnenkwam. Die

waarschuwt terecht voor democratische risico's. De nota fungeert als een impliciete aftrap voor de invoering, miskent lokale verschillen in de verschillende kernen en biedt geen borging tegen uitbreiding. Participatie te laat en beperkt, dat hebben we eerder gezien. Zoals het verslag van 26 november schetst, bijeenkomsten als presentaties, geen echte dialoog, ontbrekende terugkoppeling en frustratie over vastliggende plannen. Inwoners voelen zich misschien gehoord, maar er wordt niet naar ze geluisterd. BVNL steunt de oproep voor behoud van de beslissingsbevoegdheid bij de raad, bij de aanwijzing van zones, voor objectieve bewonersraadplegingen uit, GEZOND Haarlemmermeer zei het ook al voorzitter, voorkom precedentwerking en maak invoering niet vanzelfsprekend. Van de verplichting tot parkeren op eigen terrein, die in de brief aangehaald werd, hebben wij eerder al aangegeven dat dit zich problematisch verhoudt tot het eigendomsrecht. Dus betrek lokale organisaties en inwoners vroegtijdig om het vertrouwen te herstellen. En aan de raad voorzitter: gebruik deze nota om te breken met het verleden. Kies voor burgers niet voor bureaucratie want dat is beter voor Haarlemmermeer. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel. Als vierde heb ik de heer Klaassen van HAP.

De heer KLAASSEN: Voorzitter, dank u wel. Voorzitter, de aftrap van de actualisering van het parkeerbeleid. Hier is uiteraard heel veel om te doen. Immers, de inwoner in Haarlemmermeer is erg gehecht aan de heilige koe. En waar bij koeien ook gekeken wordt hoe het erf erbij staat, moeten we dat ook doen bij parkeren. Niet elke kern is hetzelfde en we kunnen het ook niet door dezelfde matrix halen. Elke kern is anders, elke wijk is anders en elke straat is anders. Wat HAP betreft moeten we bij de invoering van betaald parkeren of betaalde zones altijd in gesprek blijven met onze inwoners. Het college heeft hier de opdracht van de raad al meerdere keren meegekregen en we hebben ook aangegeven dat de huidige procedure voor uitbreiding van de zones juist goed gebeurt. Echter, dit moet te allen tijde open en transparant gebeuren en naar alle deelnemers in het proces goed gecommuniceerd worden. Als oud-participant in meerdere uitbreidingen van blauwe zones in mijn eigen wijk heb ik het huidige proces aan den lijve ondervonden. En ja, met tellingen van het aantal stemmen per wijkdeel heb ik alles in een brief aan huis teruggestuurd gekregen. Voorzitter, dit is participatie op en top. Wel is het dan van groot belang dat wij als gemeente niet op voorhand al een voorkeur geven en ook niet als partijen ons daarin mengen. Dit is niet juist om te doen. Voorzitter, in de notitie staat ook dat er gevraagd wordt om de input van de partijen. HAP heeft wel ideeën die we willen bespreken. Eén daarvan is het opnemen van fietsparkeren, want die missen wij nog in de Parkeerverordening. We luisteren en praten keer op keer over perikelen over fietsenstallingen in de diverse centra in Haarlemmermeer. Laten we dat nu ook vastleggen in deze verordening. Wellicht een discussie in de tweede termijn. Voorzitter, daarnaast heeft HAP een technische vraag gesteld over een aantal vergunningen, die zeer uitgebreid was en we wachten op de antwoorden van komende week. De vraag ging over het aantal parkeerplaatsen en het aantal vergunningen, omdat het nog niet duidelijk is hoeveel vergunningen er per parkeerplaats op dit moment uitgegeven worden. Zijn het meer of zijn het minder dan het aantal vergunningen dat we hebben? En als dat meer blijkt, dan kunnen we een limiet stellen. Maar laten we dat dan bij de vaststelling van dit stuk het nog eens een keer bespreken. Dat gaan we tegen die tijd doen. Dank u voor uw aandacht.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan geef ik het woord aan het CDA, de heer Van der Peet.

De heer VAN DER PEET: Dank u wel voorzitter. Wij beginnen het nieuwe jaar met een compliment want het college heeft wat ons betreft snel opvolging gegeven aan ons amendement bij het parkeren op het Pionier-Bolsterrein. De startnotitie is compact en geeft duidelijk inzicht in de knoppen waar de raad aan kan draaien, zonder dat het college er al een aantal aan of uit heeft gezet. Wat ons betreft daarom een goed voorstel waar we echt wel wat in te kiezen hebben. Als we dan gaan kijken naar die draaiknoppen, dan gaan we ze een voor een even af. Wat betreft de bevoegdheden van de raad, het onderwerp betaald parkeren ligt maatschappelijk zeer gevoelig, dat hebben we wel gemerkt en verdient daarom een

volwassen raadsbesluit. Het is goed dat het college parkeren op het Pionier-Bolsterrein naar de raad heeft gebracht maar dit was wel een collegebesluit waardoor de raad eigenlijk niets meer kon veranderen. Ons amendement moest daar zelfs voor worden omgebouwd. Dit gaat wat ons betreft in de toekomst anders in de vorm van een raadsvoorstel. Ongeacht de expertise die hier in huis is, horen dit soort maatschappelijke besluiten gewoon door de raad te worden genomen. Het CDA wil daarom die gedelegeerde taken weer terugbrengen bij de raad. Het aantal vergunningen en het aantal verheffingen dan. Wij pleiten voor maatwerk waarbij voor nieuwe gebieden wordt gewerkt met een uitsterf beleid. Dit is het meest rechtvaardig voor bestaande bewoners. Het aantal auto's op het moment van ingaan bepaalt het maximaal aantal vergunningen. Nieuwe bewoners kunnen een lager aantal dan bij de aankoop van een woning meewegen. Dan de doelgroepen. Het CDA denkt dat het aantal en de bijbehorende voorwaarden bijgesteld moeten worden. Voorzieningen moeten toegankelijk blijven en ondernemers moeten kunnen blijven ondernemen. Maar het belangrijkste is dat we het zorgen voor elkaar goed faciliteren, dus moeten er regelingen zijn voor mantelzorgers en andere zorgverleners. Dan de participatie. Het huidige proces, mits dat goed wordt uitgevoerd zeg ik erbij, lijkt ons voldoende. Hier zijn ondertussen voldoende ervaringen mee waarvan we kunnen en ook moeten leren. Voor bestaande woonwijken blijft voor ons het uitgangspunt: geen draagvlak is geen draagvlak en dus ook geen regulering. Betaald of blauw dan ten slotte op nummer 5. Als er draagvlak is dan heeft het instellen van een blauwe zone uiteraard onze voorkeur. We moeten betaald parkeren tot een minimum blijven beperken. Het genereren van inkomsten mag wat het CDA betreft nooit een reden zijn om betaald parkeren in te voeren. We hebben nog een laatste, ik was iets te vroeg, de tarieven. Het CDA is voorstander van een flexibele bezoekersregeling waarbij het bezoek via een parkeerapp tegen gereduceerd tarief per minuut wordt betaald. Het huidige systeem met ontheffingen voor een dag met een maximum van tien per maand vinden wij niet passend bij het gebruik. Zeker niet als we denken aan de korte bezoeken bij een opa of een oma, of een verjaardag, of de komst van een mantelzorger. Daar waar de vergunning of ontheffing parkeren wordt ingevoerd, vinden wij een overgangsregeling op zijn plaats, waarbij de eerste uitgifte van die vergunning voor twee jaar kosteloos is. Tot zover voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel. Ik geef het woord aan mevrouw Roos, Forum voor Democratie.

Mevrouw ROOS: Voorzitter, ten aanzien van de Startnotitie Actualisering Parkeerverordening zien wij twee cruciale punten die we vandaag willen vastleggen. Allereerst moet de raad in onze ogen in alle gevallen de beslissende stem houden bij de aanwijzing van parkeerreguleringsgebieden en de invoering van betaald parkeren. In de huidige Parkeerverordening is de bevoegdheid gedelegeerd aan het college. In de praktijk leidt dat tot een verlies van controle door de raad. Daarom roepen wij op tot een duidelijke, richtinggevende uitspraak van ons als raad: trek die delegatie in. Elke aanwijzing van betaalde parkeerzone, blauwe zone of verkeerhoudergebieden moet voortaan via een expliciet raadsbesluit naar ons toe. Dat voorkomt sluipende uitbreidingen, zoals we die vrezen rond het Pionier-Bolsterrein en de omliggende wijken en zorgt ervoor dat we alleen reguleren waar het echt nodig is. Niet als automatische reflex. Geen open delegatie.

De VOORZITTER: Mevrouw Roos, ik zie een interruptie van de heer Klaassen.

De heer KLAASSEN: Ja, voorzitter, dank u wel. Voorzitter, een vraag voor mevrouw Roos. Op het moment dat we nu de huidige participatie hebben over het invoeren van betaald, dan wel blauwe zone, wordt er bij de inwoners een vraag neergelegd. En die vraag wordt gesteld: wilt u het wel of niet. Daarmee wordt een meerderheid opgehaald, of niet en als de bewoners kiezen voor een meerderheid geeft mevrouw Roos aan dat het alsnog bij het college komt te liggen. Betekent dit dat het college de keuze van de bewoner gaat overrulen of zie ik dat verkeerd?

De VOORZITTER: Mevrouw Roos.

Mevrouw ROOS: Nee hoor, dat wil het helemaal niet zeggen. Het is alleen dat het langs de raad moet komen. Dat is het enige wat ik vraag. En als dat inderdaad een duidelijke meerderheid is die een parkeerregulering wil, dan zullen wij daar hoogstwaarschijnlijk inderdaad gewoon mee instemmen. Dan ga ik verder. Even kijken hoor. De raad behoudt een finale zeggenschap om de belangen van burgers en ondernemers te beschermen waar dat nodig is. Ten tweede, het participatieproces, inclusief het deel over enquêtes, moet grondig worden uitgewerkt met oog voor de terechte kritiek van inwoners. De startnotitie beschrijft een procedure waar bij een parkeerdruk van 90% of meer informatiebijeenkomsten en enquêtes volgen om draagvlak te peilen. Maar inwoners signaleren terecht dat participatie vaak te laat komt, te sturend is en te oppervlakkig blijft. Laten we daarom toetsbare criteria voor draagvlak vaststellen. Een minimale respons en representativiteit bijvoorbeeld, en maak alle uitkomsten volledig openbaar. Zo krijgt participatie meer betekenis en hopelijk meer vertrouwen. Deze startnotitie biedt de raad een unieke kans om meer regie te pakken en die kans moeten we grijpen. Dus aanwijzingen laten lopen via de raad zelf en het participatieproces veel beter uitwerken. Voorzitter, ik hoor graag of meer raadsleden dit zo zien. Dank u wel.

De VOORZITTER: Het woord is aan mevrouw Smand van D66.

Mevrouw SMAND: Dank u wel, voorzitter. Het college vraagt de raad vandaag niet om een besluit te nemen, maar om richting te geven door deze startnotitie. Mijn fractie maakt daar dan ook graag gebruik van. Allereerst de rolverdeling tussen de raad en college. Mijn fractie wil die graag zuiver houden. De raad stelt kaders, het college voert uit. Wij willen geen uitvoering terughalen naar de raad, maar wel vooraf helder vaststellen binnen welke grenzen het college handelt. Maar waar we vooral op willen inzetten is dat die participatie heel goed vormgegeven wordt in het parkeerbeleid. Want daar kunnen we op leunen en als die uitkomsten helder zijn, dan zouden we die, wat ons betreft, gewoon moeten uitvoeren. Dat houdt ook de vaart erin en dat maakt de uitvoering overzichtelijk. Dan de verschillen tussen gebieden. In Haarlemmermeer zijn er heel veel verschillen. En het parkeerbeleid kan ook niet een 'one size fits all' zijn. Dus geen generieke maatregelen voor de hele gemeente, maar oplossingen die passen bij plaatselijke omstandigheden. Parkeerdruk, woningdichtheid, functies in het gebied, is er of ja of nee? Dat speelt allemaal mee. En dan is betaald parkeren misschien soms helemaal geen optie, omdat alternatieven er niet zijn. Dan over betaald parkeren zelf. Voor ons geen standaardinstrument, maar we zien het echt als een zwaar middel. Het kan alleen aan de orde zijn als in een specifiek gebied aantoonbaar blijkt dat andere vormen van regulering, zoals blauwe zones of andere afspraken, onvoldoende werken en die afweging moet inhoudelijk heel goed onderbouwd worden en glashelder zijn. Dan het aantal vergunningen in relatie tot de ruimtelijke keuzes. We vinden het onwenselijk dat structureel meer vergunningen worden afgegeven dan er feitelijk parkeerplaatsen beschikbaar zijn. Daarom geven we aan het college mee om te werken aan een eerlijke verhouding tussen vergunningen en de beschikbare ruimte, inclusief de mogelijkheid van vergunningenplafonds. Daarbij geldt nadrukkelijk dat parkeerregulering geen reparatiemiddel mag zijn van bijvoorbeeld achteraf te krappe ontwikkelafspraken in een gebied, zoals we bij Pionier-Bols hebben gezien. Als parkeerdruk het gevolg is van eerder ruimtelijke keuzes, dan hoort die verantwoordelijkheid daar te liggen en niet overgeheveld te worden naar bestaande wijken en inwoners. Tot slot, voorzitter. Mijn fractie hecht aan gebiedsgerichte en transparante participatie. En dat is een heel belangrijk onderdeel hierin. Inwoners moeten vooraf weten waar zij wel en geen invloed op hebben en wat met de inbreng gebeurt en wij verwachten van het college dat bij de uitwerking van een nieuwe Parkeerverordening expliciet duidelijk wordt hoe deze richtinggevende uitspraken van de inwoners zijn verwerkt. Als daarvan wordt afgeweken, dan ook graag met een heldere toelichting. Tot zover, dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel. Het woord is aan de heer Schaap van Forza!

De heer SCHAAP: Dank u, voorzitter. Forza! heeft kennisgenomen van de startnotitie. Het college geeft hiermee uitvoering aan het amendement dat op 11 september 2025 is aangenomen. Maar de essentie van deze bespreking is niet of het proces op papier klopt, maar welke keuze de raad nu daadwerkelijk maakt. En daarin wil Forza! helder zijn. Op 11 september 2025 heeft Forza! ook een amendement ingediend om expliciet vast te leggen dat invoering, uitbreiding of wijziging van parkeerregulerende maatregelen uitsluitend kan plaatsvinden na een afzonderlijk raadsbesluit op basis van participatie, monitoring en inzicht in maatschappelijke en financiële gevolgen. Dat amendement is door meerderheid van de raad verworpen omdat men toen meer ruimte wilde laten aan het college. En juist deze startnotitie laat zien waarom Forza! die borging nodig vond. De startnotitie presenteert parkeerregulering niet als een open vraag, maar als een regulier beleidsinstrument waarbij vooral de vormgeving nog besproken kan worden. En de nadruk ligt op hoe reguleren, niet op óf reguleren. Delegatie aan het college wordt als uitgangspunt gepresenteerd en het bestaande participatiemodel blijft grotendeels intact. Daarmee dreigt actualiseren alsnog een opmaat naar invoering te worden en dat is precies wat Forza! wil voorkomen. Tegelijkertijd legt de startnotitie ook het accent sterk op regulering, terwijl parkeernormen in de praktijk ook woningbouw kunnen blokkeren. We zien projecten vastlopen op één of twee ontbrekende parkeerplaatsen en dit stuk vraagt dus eigenlijk niet alleen om regels, maar ook gewoon echt om meer ruimte voor maatwerk. Als we de Parkeerverordening actualiseren, dan moet het niet alleen gaan over beperken en sturen, maar ook over het faciliteren van woningbouw en slimme oplossingen. Starre parkeernormen helpen niemand. Ze lossen parkeerdruk niet op en houden woningen tegen. Forza! verzoekt daarom om een strikte ontkoppeling tussen het actualiseren van de Parkeerverordening en de invoering van parkeerregulering. Die actualisering moet ruimte gaan bieden voor maatwerkoplossingen, zeker bij kleinere woningbouwprojecten en in bestaande kernen. Forza! wil dat de raad de beslissende rol behoudt. Invoering of uitbreiding van parkeerregulering mag niet automatisch volgen uit beleidsuitwerking, maar vereist een expliciet raadsbesluit. Essentieel daarbij is gebiedsgericht maatwerk, geen gemeentebreed 'one size fits all'-benadering, maar beoordeling per gebied. Participatie dient daardoor vooraf plaats te vinden, toetsbaar en invloedrijk te zijn, met duidelijke spelregels over draagvlak en volledige terugkoppeling. Forza! kiest niet voor een automatische voorkeur voor betaald parkeren. Minder ingrijpende alternatieven, zoals blauwe zones of gerichte handhaving, moeten eerst serieus worden overwogen en onderzocht. Betaald parkeren is niet het uitgangspunt, maar hooguit een laatste redmiddel of als inwoners hier specifiek zelf om vragen. Voorzitter, gesprekken met en e-mails van inwoners aan deze raad laten zien dat deze zorgen niet theoretisch zijn. Bewoners herkennen een patroon van late participatie en besluiten die al vast lijken te liggen. Dat signaal moeten we serieus nemen voor we onomkeerbare procedurele stappen gaan zetten. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel. Het woord is aan mevrouw Kamsteeg van PvdA.

Mevrouw KAMSTEEG: Ja, dank u wel voorzitter. Deze startnotitie geeft een mooi overzicht van dat wat de mogelijkheden zijn over parkeren, zowel juridisch als beleidsmatig en dat wat er al aan beleid is vastgesteld, waarvoor onze dank. Gezien onze beperkte tijd wil mijn fractie graag inzoomen op de huidige procedure voor de aanwijzing van betaaldparkerenzones en blauwe zones. Deze leidt tot veel commotie in onze gemeente. Aan de ene kant een gebied dat het hem beloofde betaaldparkerenregime, ondanks herhaalde meldingen over overlast, niet ingevoerd ziet worden en aan de andere kant een gebied dat zich overvallen voelt door de mededeling dat er betaald parkeren gaat komen. De gemene deler is dat de inwoners van beide gebieden zich niet gehoord voelen. Voor de PvdA is hierbij participatie van groot belang. Helaas gaat dit vaker mis in onze gemeente. De PvdA zou dan ook graag aan de huidige procedure voor invoering van een blauwe zone of betaald parkeren willen toevoegen dat er vanuit het college een participatieplan moet worden voorgesteld aan de raad, waarin een duidelijk stappenplan beschreven wordt hoe deze wordt vormgegeven. Dit zodat de raad zijn controlerende taak kan uitvoeren om te beoordelen of dit plan volgens de regels van onze participatieverordening verloopt, maar ook om het proces te kunnen monitoren. Uiteraard is dit niet zo noodzakelijk als de wens hiervoor

vanuit de bewoners zelf komt. Daarnaast stellen wij voor om bij invoering huidige bewoners gratis een vergunning of ontheffing te verlenen en nieuwe bewoners daarvoor te laten betalen, een zogenaamd uitsterfbeleid. Ik hoor graag hoe mijn collega's hierover denken.

De VOORZITTER: Dank u wel. Het woord is aan de heer Boerman van GroenLinks.

De heer BOERMAN: Ja, voorzitter, dank. Ik denk dat ik een iets ander geluid zal laten horen want we hebben het vanavond eigenlijk niet over parkeren namelijk, denk ik. We hebben het in essentie niet over parkeren, we hebben het in essentie over hoe gaan we om met de openbare ruimte. Daar hoor ik heel weinig mensen over. Volgens onze fractie zou leefbaarheid daarbij altijd het uitgangspunt moeten zijn. Het gaat om de vraag: in wat voor gemeente willen we wonen? Het gaat ook over een privaat versus een publiek belang. Waar de openbare ruimte duidelijk een maatschappelijk belang is, gaat het bij parkeren toch altijd om individueel genot. En individueel genot verdraagt zich heel moeilijk met grote maatschappelijke subsidiëring en daar gaat het hier in feite om. Dat is het uitgangspunt dat wij graag zouden willen terugzien in de uiteindelijke Parkeerverordening. Ik denk ook dat ...

De VOORZITTER: Mijnheer Boerman, ik zie een interruptie van SRH.

De heer BEUSENBERG: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik hoor mijnheer Boerman zeggen dat parkeren eigenlijk altijd om een individueel genot gaat. Geldt dat dan ook voor de mantelzorgers, vrijwillige brandweerlieden die hun auto kwijt moeten? Noem het allemaal maar op?

De VOORZITTER: Ik zie nog een andere vraag, de heer De Ruiter.

De heer DE RUITER: Nou, het is geen andere vraag, voorzitter, maar de fractie van SRH stelt precies de vraag die ik ook had willen stellen.

De VOORZITTER: Dan gaan we naar een reactie van de heer Boerman.

De heer BOERMAN: Ja, parkeren gaat in alle gevallen om een individueel genot en natuurlijk kun je, als het gaat om bepaalde belangen, maatschappelijke belangen, daar weer in tegemoetkomen. Maar in essentie is de regulering van de openbare ruimte voor ons het uitgangspunt. Volgens mij is dat een logische. Ik zou bijna de wedervraag willen stellen, maar dat kan eigenlijk niet in het debat, want waar haal je dan die ruimte vandaan als je het allemaal zo gaat doen? Dat was het uitgangspunt. Wij hebben daarna uit de nota nog een aantal belangrijke aandachtspunten, denken wij. En ik dacht in eerste instantie terug aan een gebiedssessie die wij hebben gehad in Hoofddorp. Daar stelde een ondernemer de vraag: we willen eigenlijk minder parkeerplaatsen. Nou, dat vonden wij een heel belangrijk signaal. Dat signaal krijgen we niet heel vaak, maar ik zou dus wel in de nota willen terugzien dat als een organisatie aangeeft, die norm is voor ons veel te ruim, dan willen we ook kunnen terugschalen en niet als gemeente zeggen: ja, dat is nou eenmaal de norm. Ik denk dat we dan wat dat betreft coulant moeten zijn en we zouden die maatschappelijke ruimte daarvoor graag willen terugzien. Dat is een van de punten. Ik heb nog drie punten. De differentiatievoorkeur, daar hebben al meerderen iets over gezegd. Ik denk dat het heel logisch is en duidelijk voor iedereen om een maximumuitgifte te doen en dan te werken met wachtlijsten. Dat is voor iedereen duidelijk die een vergunning heeft of nog een vergunning wil. We missen daarnaast nog twee dingen in de startnotitie die we wel graag zouden willen terugzien in het uiteindelijke beleid. En dat is dat we kunnen nadenken over een voorrang voor elektrische auto's, omdat het ook een goede prikkel zou zijn om bijvoorbeeld op zo'n wachtlijst een elektrische auto eerder aan de beurt te laten, om mensen tot de aanschaf van een elektrische auto te verleiden in plaats van een ouderwetse ACE-auto, moet ik zeggen, in plaats van een ouderwetse benzine- of dieselauto. En we zouden ook nog graag iets...

De VOORZITTER: Mijnheer Boerman, dit roept wederom een vraag op bij de heer Beusenberg junior.

De heer BEUSENBERG: Ja, zo blijven we lekker bezig, voorzitter. Is het dan ook de bedoeling dat bij die speciale parkeerplekken een laadpaal wordt geplaatst, als iemand met een elektrische auto voorrang krijgt?

De VOORZITTER: De heer Boerman.

De heer BOERMAN: Ja, een elektrische auto vraagt altijd een laadpaal. De vraag is alleen of die laadpaal ook een publieke voorziening moet zijn of een individuele voorziening. Maar dat is een uitwerking van het beleid.

De VOORZITTER: De heer Beusenberg.

De heer BEUSENBERG: Ja, dat roept dan nog een vervolgvraag op. Waar gaan we nu alle stroom vandaan halen dan, voor de laadpalen?

De VOORZITTER: De heer Boerman.

De heer BOERMAN: We hebben het over de Parkeerverordening. Ik wil er graag op ingaan, maar juist de elektrische auto zou een oplossing kunnen zijn voor een deel van de netcongestie. Want ik denk juist dat we ernaartoe gaan dat batterijen van de elektrische auto ook kunnen leveren. Dat is mogelijk. Het is niet makkelijk, het is mogelijk. Het gaat om de toekomst van het beleid en ik denk dat het heel verstandig is dat we daarover nadenken. Ik vind het grappig dat de heer Beusenberg wel allerlei bezwaren ziet, maar misschien komt hij dadelijk in zijn betoog nog wel terug op hoe hij zou kunnen meedenken. En ik had het over de voorrang van de deelauto's. Nou, daar had ik het er nog niet over, het was mijn laatste punt. De voorrang voor deelauto's staat wel in de modelvorming van de VNG, niet in de startnotitie, maar het lijkt me heel verstandig om die wel in de uiteindelijke notitie ook een plek te geven omdat ik denk dat we steeds meer die kant op gaan.

De VOORZITTER: SRH werd uitgenodigd om te reageren met de bijdrage, maar ik heb als eerste de VVD, de heer Blankestein op de lijst.

De heer BLANKESTEIN: Ik wist niet dat ik mijn hand had opgestoken voorzitter, maar ik ga met alle liefde. Nee, het is goed dat we vandaag als raad onze input gaan geven ter actualisatie van de Parkeerverordening. Want met de actualisatie van het Parkeerplan Stadscentrum Hoofddorp en de aanwijzing van het parkeerreguleringsgebied Pionier-Bols hebben we veel gesprekken kunnen voeren met inwoners om hun mening over de huidige Parkeerverordening te horen. Op deze manier kunnen we nu ook als raad het gesprek aan gaan om de verordening voor onze inwoners te verbeteren. Alleen, we kijken er allemaal op een andere manier naar hoe we dat ook daadwerkelijk kunnen doen. Allereerst vraagt het college ons om een mening over de tarieven voor parkeervergunningen en ontheffingen. Willen wij hier als raad namelijk een differentiatie in maken tussen de gebieden of willen we de tarieven gelijk aan elkaar houden? Als VVD-fractie willen we niet differentiëren in deze tarieven omdat voor ons al onze inwoners gelijk zijn en het uitgangspunt is dat de tarieven kostendekkend zijn. Wij vinden het onrechtvaardig als de ene inwoner meer moet betalen voor zijn vergunning of ontheffing dan de ander en daarom zijn wij tegen differentiatie voor de tarieven voor vergunningen en ontheffingen.

De VOORZITTER: Ik zie de behoefte bij BVNL, de heer De Ruiter, om een vraag te stellen.

De heer DE RUITER: Ja, dank u voorzitter. Ik kan onderschrijven wat mijnheer Blankestein zegt .

De VOORZITTER: U moet wel heel kort zijn want u bent eigenlijk door uw tijd heen.

De heer DE RUITER: Ik kan onderschrijven wat de heer Blankestein zegt over niet differentiëren. Maar bedoelt mijnheer Blankestein dan ook dat een vergunning voor de hele gemeente geldig moet zijn?

De VOORZITTER: Mijnheer Blankestein, een kort antwoord misschien?

De heer BLANKESTEIN: Dat lijkt me heel lastig uitvoerbaar, voorzitter. Dus nee, wat mij betreft niet. Ik ga verder met mijn betoog. Indien mogelijk zou de VVD zelfs willen vastleggen dat de tarieven voor parkeervergunningen en ontheffingen nooit meer mogen stijgen dan de inflatie. De auto is tenslotte vaak geen keuze voorzitter, maar keiharde noodzaak voor onze inwoners. Parkeren voor onze hardwerkende inwoners mag daarom nooit door ons als gemeente als melkkoe worden gezien en om onze inwoners te beschermen zouden we dit graag willen vastleggen. Op dit moment is het uitgangspunt dat ieder huishouden in een gereguleerd parkeergebied recht heeft op twee vergunningen of ontheffingen. Wij vinden dit uitgangspunt hedendaags echter niet meer reëel, omdat steeds meer kinderen langer bij hun ouders blijven wonen. Daarom vinden wij dat het aantal vergunningen of ontheffingen per huishouden moet worden verhoogd naar het huidige aantal, dus 2, plus het aantal meerderjarige kinderen met een auto. Deze kinderen hebben ook tenslotte vaak een auto nodig om bijvoorbeeld naar hun werk te komen en daarom verdienen ook zij een vergunning of ontheffing.

De VOORZITTER: Deze rekensom roept een vraag op bij de HAP, mijnheer Klaassen.

De heer KLAASSEN: Ja, voorzitter, niet zozeer de rekensom. Voorzitter, ik zou mijnheer Blankestein willen informeren dat het in principe zo is dat elke huishouden recht heeft op twee parkeerplaatsen en niet zozeer op twee vergunningen. Op het moment dat auto's op eigen grond kunnen parkeren, al zijn het er twee, drie, vier, vijf, als het er meer dan twee zijn, hebben ze geen recht op vergunningen of ontheffingen voor de openbare grond. Dus bent u dat met me eens?

De heer BLANKESTEIN: Dat ben ik helemaal met u eens, mijnheer Klaassen, via u voorzitter. Ik ga verder met mijn betoog. Echter, we hebben ook al meerdere zorgen gehoord, met het aantal vergunningen per huishouden, dat er wellicht meer vergunningen of ontheffingen zijn dan dat er parkeerplekken zijn. In gebieden waar dit het geval is pleit de VVD, net zoals veel andere partijen, voor het werken met de zogenaamde uitsterfconstructie. Dit houdt in dat bij verhuizing van bijvoorbeeld het thuiswonende kind de vergunning of ontheffing komt te vervallen en daarmee het totaal aantal vergunningen in het gebied vermindert. Daarnaast zouden we één ding uit de huidige Parkeerverordening ook graag willen meenemen naar de toekomstige Parkeerverordening en dat is het aantal vergunningen voor mantelzorg dat op dit moment onbeperkt is en dat houden wij als VVD ook graag zo. Mantelzorgers die uit liefde hun naasten verzorgen moeten door ons namelijk nooit op torenhoge parkeerkosten worden gejaagd. We hebben ook al van een paar partijen gehoord over het mandaat. Moet dat nou bij het college of bij de raad liggen? En ik wil een aanzetje doen om toch te kunnen kijken of we tot een compromis kunnen komen. De VVD-fractie zou namelijk graag een toevoeging willen doen aan artikel 2 van de Parkeerverordening. Dit artikel gaat over de bevoegdheid van het college om parkeerreguleringsgebieden aan te wijzen. Wij zouden graag willen zien dat de huidige procedure, die wordt gevolgd om tot zo'n aanwijzing te komen, als eis wordt toegevoegd aan het artikel. Concreet betekent dit dat wij willen toevoegen dat voor de aanwijzing van het parkeerreguleringsgebied door het college uit onderzoek moet zijn gebleken dat de parkeerdruk in het desbetreffende gebied hoger is dan 90% en dat uit een enquête onder de inwoners een meerderheid voor de regulering is. Voor de VVD is namelijk één zaak glashelder: geen overlast en geen draagvlak is

geen parkeerregulering. Tot slot, voorzitter, vraagt het college ook om een mening van de raad over de voorkeur voor parkeerduurbeperkingszones, ook wel blauwe zones, en betaalparkeerzones. Laat ik allereerst stellen dat deze twee alternatieven beide voor ons eigenlijk nooit een voorkeur zullen hebben. Het liefst zien we namelijk helemaal geen parkeerregulering. Maar goed, mocht nou toch blijken dat het nodig is en dat de bewoners het willen, dan zien we liever een blauwe zone. Echter, we hebben ook gezien, bijvoorbeeld in het stadscentrum van Hoofddorp, dat we die blauwe zones uitfasen omdat ze niet goed handhaafbaar zijn. Daarom pleiten wij voor een zogenaamde 'twee uur gratis parkeren'-zone. Dit is een combinatie van een blauwe zone en betaalparkeerzones waarbij de eerste twee uur parkeren gratis is en je daarna dus pas gaat betalen voor het parkeren. In feite doen we namelijk al iets soortgelijks bij de P+R van Nieuw-Vennep waar je 24 uur gratis mag parkeren, maar waarbij je wel je parkeerapp aan moet zetten zodat we kunnen handhaven of mensen er niet te lang staan. Dat zou je ook met zo'n 'twee uur gratis parkeren'-zone kunnen doen. Zo heb je in feite een blauwe zone die wel te handhaven is en dat is goed voor onze inwoners en ondernemers die zo makkelijker bezoek kunnen ontvangen. Tot zover, voorzitter.

De VOORZITTER: Het klonk als een goede afsluiting. SRH, de heer Beusenberg junior.

De heer BEUSENBERG: Dank u wel, voorzitter. Om met het betoog van mijnheer Boerman te beginnen, ik denk niet dat er een kritische vraag als bezwaar aangemerkt moet worden. Volgens mij stelde ik gewoon twee kritische vragen. Maar ik heb maar twee minuten, dus ik ga nu toch echt aan mijn eigen betoog beginnen. Sociaal Rechts Haarlemmermeer is positief over deze startnotitie. Het is goed dat het college het parkeerbeleid actualiseert met oog voor leefbaarheid, duidelijkheid en betrokkenheid van de raad. Maar voorzitter, toegankelijkheid moet altijd vooropstaan. Parkeren is geen luxe, maar een basisbehoefte voor veel inwoners, gezinnen, ouderen, mantelzorgers en ondernemers. Wij willen dan ook geen strakke plafonds op vergunningen per gebied, zoals in de nota wordt gesuggereerd. Dat werkt uitsluiting in de hand en leidt tot willekeur. Natuurlijk...

De VOORZITTER: Mijnheer Beusenberg, ik heb wel een strak plafond en dat is dat u twee vragen heeft gesteld met een reactie en dat die twee minuten nu eigenlijk om zijn. Zou u tot een afronding willen komen?

De heer BEUSENBERG: Zeker. Wij steunen het streven naar duidelijke regels en betere bezoekersregelingen, maar altijd met het uitgangspunt: parkeren moet eerlijk, eenvoudig en toegankelijk blijven voor iedereen. Dank u wel.

De VOORZITTER: Precies waar ik om gevraagd had. Hartstikke mooi. Mevrouw Hup, ChristenUnie--SGP.

Mevrouw HUP: Dank u voorzitter. Deze startnotitie is wat onze fractie betreft zeer belangrijk om daadwerkelijk ons als raad te betrekken en ons op voorhand te bereiken en ons goed mee te nemen in het proces. We hopen dat deze notitie tot een goede wijziging zal komen van de Parkeerverordening die nog dateert uit 2018. Wat ons betreft moet er een duidelijk en vooral nuttig parkeerbeleid zijn dat ook gehandhaafd kan worden, dus uitvoerbaar is. Op korte termijn, maar zeker ook op lange termijn. Het beleid moet mee kunnen met de tijdsgeest. Maar hoe pak je zoiets aan? Wij denken per parkeergebied te gaan bekijken waar wat wel, of juist niet kan. We willen dat het gemeentebestuur een voortrekkersrol zal blijven vervullen met de raad, wij als beoordelaar, om juist de keuze te gaan maken als regiehouder zodat we daadwerkelijk een gepast parkeerbeleid tot stand kunnen gaan brengen. Wij willen dat participatie volop zal worden benut om uiteindelijk een gedragen beleid te kunnen hanteren. Dat vinden we echt het allerbelangrijkste. De startnotitie is wat ons betreft voor nu voldoende om in te kiezen. Wel echt de oproep aan het college dat er voldoende blijvende aandacht zal worden gegeven

aan de huidige parkeervoorzieningen, toekomstige parkeervoorzieningen met echt een menselijke maat. Hier en daar misschien zelfs je verlies te nemen als plannen op papier niet uitkomen in de werkelijkheid. Of waar heel veel weerstand op komt. Want dat doen ze niet voor niks, onze inwoners of ondernemers of misschien zelfs zorgverleners. Zodat we ook voor hen daadwerkelijk genoeg passende parkeervoorzieningen kunnen creëren, voor nu, in de toekomst, in nieuwe en bestaande woongebieden, bij misschien verdichting of nieuwe bouwplannen. Want wij willen hen echt een fijn woon-, werk- en leefklimaat geven voor nu en in de toekomst. Tot zover voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan is nu het moment gekomen om het college het woord te geven voor een reactie. We hebben afgesproken om even te vragen of u direct wilt reageren of even een moment schorsing nodig heeft.

Wethouder RUIGROK: Het gaat direct.

De VOORZITTER: Het woord is aan de portefeuillehouder. U heeft zeven minuten.

Wethouder RUIGROK: Nou, dank u wel daarvoor en dank voor jullie reacties op de startnotitie die inderdaad is opgesteld als wens die in het amendement werd aangegeven. Dus wat we nu doen, dat staat ook allemaal in deze notitie, is als bewoners aangeven: we hebben last van overlast, dan meten we parkeerdruk, dan doen we een enquête en dan zijn eigenlijk de opties blauwe zone, betaald parkeren of niks doen. Dat is eigenlijk hoe het in een heel simpel schilletje zit. En dus is het nu ook zo dat we niks doen zonder draagvlak en zonder dat er echt sprake is van hoge parkeerdruk. Naar aanleiding van wat we vanavond hebben opgehaald, die input, vraag ik de ambtenaren om de conceptverordening aan te passen en die willen we dan nog voorleggen aan de inwoners en ondernemers via de gebiedsoverleggen met dorpsraden, contactgroepen, respectievelijk het HOP, want dat stond ook in het amendement. Dus ik denk dat het goed is om even mee te nemen. Dan loop ik nog even de verschillende sprekers af. Mijnheer Spijker, u noemt specifiek overflow van wildparkeerders in Quatrebras. Ja, dan zou ik echt adviseren om de inwoners daar te laten melden. Zij kunnen zeggen dat ze overlast ervaren, want dan gaat dat proces in werking. Dan kan je een parkeerdrukmeting doen en dan kan je een informatieavond en een enquête doen. En dan zijn de opties niks doen, betalen of blauwe zone. En u had het ook nog over truckparkeren. Dat is iets wat echt ook een landelijk issue is, waar Rijkswaterstaat eigenlijk met name met de verzorgingsplekken bezig is. Dus dat is ook iets wat we daar graag laten. Op andere plekken in Haarlemmermeer hebben we daar ook ervaring mee. Ja.

De VOORZITTER: De heer Spijker, een aanvullende vraag.

De heer SPIJKER: Ja. Dank u wel, voorzitter. Kunt u ook nog even reageren op mijn vraag over de wildparkeerders en dan noem ik het maar even in het algemeen de ondernemers die 's avonds hun busjes in de verschillende dorpen neerzetten en dan met één busje teruggaan omdat het gratis parkeren is.

De VOORZITTER: Mevrouw Ruigrok.

Wethouder RUIGROK: Daarvoor geldt dus ook hetzelfde. Als daar dus de parkeerdruk zo hoog is, dan kunnen de inwoners weer aangeven: we willen graag hierover in gesprek om dit te gaan reguleren en dan gaat hetzelfde traject weer in werking. Parkeerdruk meten en dan draagvlak meten, en als er geen sprake is van hoge parkeerdruk en geen draagvlak, dan wordt er ook niks gereguleerd. Mijnheer Sulmann liep eigenlijk het lijstje af en had daar verder geen vragen over. Zoveel mogelijk deelnemers laten meedoen, dat lijkt mij logisch. Mijnheer De Ruiter zegt: kijk nog naar de verplichting van POET-eigendomsrecht. Daar hebben wij al eens eerder over gesproken. Het parkeren op eigen terrein is ook

inderdaad vooral bij nieuwe woonwijken ook echt bedoeld dat je je auto daarop zet. Dus als jij een POET hebt dan krijg je ook geen parkeervergunning, stel dat daar betaald parkeren of blauwe zone wordt ingevoerd. Mijnheer Klaassen had een goede suggestie, denk ik, om het fietsparkeren op te nemen. We gaan kijken hoe we dat mee zouden kunnen nemen. Mijnheer Van der Peet, de complimenten heb ik digitaal al doorgegeven, ze luisteren mee, dus dat is mooi. U roept ons nog een keer op dat de kosten van een vergunning of een ontheffing nooit voor inkomsten mogen zijn. Zo is dat nu ook geregeld, dat het alleen is om het systeem te onderhouden, maar niet als extra inkomensbron voor de gemeente.

De VOORZITTER: Ik geef het woord even aan de heer Van der Peet voor een aanvullende vraag.

De heer VAN DER PEET: Ja voorzitter, ik stelde dat in mijn bijdrage omdat juist in de notitie daar wel iets over staat. Dat het een keuze kan zijn om inkomen te genereren of juist niet dus daarom benadrukten wij in onze bijdrage juist dat dat niet de bedoeling is. Dus ik neem aan dat wij elkaar wel begrijpen erin.

Wethouder RUIGROK: Volgens mij zijn wij het hartstikke eens.

De VOORZITTER: De portefeuillehouder.

Wethouder RUIGROK: Sorry, excuus voorzitter. Voorzitter, ik ben het eens met de heer Van der Peet, maar het is nu aan de raad om te kijken of dit ook iets is wat je meeneemt in die actualisatie van de verordening. Mevrouw Roos had het over minimale respons en repressiviteit. Ja, dat is echt iets natuurlijk dat we nastreven. U gaf aan, laten we dat zo expliciet mogelijk maken. Dat is ook aan de raad. Mevrouw Smand zei zorg dat je de inbreng goed terugkoppelt. Als je er niet in meegaat, geef dan een goede argumentatie, als je er wel in meegaat, beschrijf dat dan. Dit zullen we allemaal meenemen in de terugkoppeling van deze sessie. Mijnheer Schaap had geen specifieke vraag aan mij.

De VOORZITTER: Ik zie wel bij mevrouw Smand nog de behoefte voor een aanvullende vraag.

Mevrouw SMAND: Misschien een wat technische vraag, voorzitter, maar hoor ik de wethouder nou zeggen dat de procedure zo werkt: als de parkeerdruk hoog wordt ervaren, dat mensen dat kunnen melden, dat het proces dan in gang wordt gezet van parkeerdruk meten, participatie, draagvlak meten en dan wordt het of betaald parkeren of een blauwe zone in die volgorde omgedraaid, of niks. Maar eerst betaald parkeren. Nee, oké, dat begreep ik even.

De VOORZITTER: Mevrouw Ruigrok.

Wethouder RUIGROK: Dank u wel voorzitter. Nee, ik dacht dat de heer Boerman die vraag had gesteld. Wat is de procedure, hoe gaat dat, regulering? Ja, precies, alweer enige tijd geleden maar toen hebben we heel duidelijk in kaart gebracht: dat is de procedure, je meldt het, er wordt parkeerdruk gemeten. Dus in dat geval kan het al meteen daar stoppen, als het ver onder de 90% is dan wordt er gezegd 'de parkeerdruk is niet hoog genoeg'. Is dat wel het geval, dan wordt er geïnformeerd, vaak ook een informatieavond, dan de enquête en dan de opties gelijkwaardig, we houden het zo, we doen blauwe zone of betaald parkeren of bijvoorbeeld betaald parkeren met twee uur gratis. Dat zou ook kunnen, of vrijwel gratis. Oké, mijnheer Schaap, er zitten heel veel dingen in voor de tweede termijn denk ik hè, waarbij u aangeeft dat u dat graag wilt bespreken met uw mederaadsleden. Even kijken, mevrouw Kamsteeg gaf aan een participatieplan door de raad te willen laten beoordelen en mijnheer Boerman geeft aan dat leefbaarheid als uitgangspunt daarin meegenomen moet worden. VNG als modelverordening, die is in beeld, dus die nemen we mee bij de inzet voor nieuwe gebieden. Mijnheer Blankestein.

De VOORZITTER: Mijnheer Boerman.

De heer BOERMAN: Voorzitter, dank. Ik snap dat de VNG-modelvorming in beeld is, dat hoop ik ook, daar ga ik ook van uit, dat lijkt me vrij logisch. Maar ik had daar ook een punt uitgehaald. Dat ging over die vorm voor deelauto's. Kunt u toezeggen dat dat terugkomt?

De VOORZITTER: Mevrouw Ruigrok.

Wethouder RUIGROK: Nou, de hele bedoeling van deze startnotitie is om alles op te halen wat u aangeeft en dan komen we ermee terug: wat is haalbaar, realiseerbaar, juridisch mogelijk, et cetera. Dus u heeft dit meegegeven dus dat nemen we dan mee om te kijken of dat inpasbaar is en wellicht ook goed om te toetsen bij uw mederaadsleden. Mijnheer Blanckstein heb ik geen vragen horen stellen. Mijnheer Beusenberg ook niet, een statement horen maken. En mevrouw Hup heeft ook een duidelijk statement gemaakt. Dus volgens mij ben ik door de vragen heen.

De VOORZITTER: Ik dacht het ook, maar ik zie mijnheer Spijker toch nog eventueel met een aanvullende vraag?

De heer SPIJKER: Voorzitter, nog even een vraagje aan de wethouder. Ik kom er net achter dat de dorpsraad meerdere communicatiemomenten heeft gehad met uw collega's en uzelf, klaarblijkelijk over oplossingen van overlast van het parkeren. Bent u daarmee bekend? En rond nu, januari, zou er een oplossing komen?

De VOORZITTER: Ja, mevrouw Ruigrok, wilt u daarop reageren?

Wethouder RUIGROK: Ja, natuurlijk. Nee, we hebben een afspraak volgende week met de dorpsraad, maar daarmee is nog niet gezegd dat die oplossing er direct is want we horen hele diverse signalen. De dorpsraad geeft aan dat er eigenlijk helemaal niet zoveel overlast van parkeerdruk in dat gebied is, anderen geven aan dat dat wel heel erg zo is. Dus we gaan toch inventariseren hoe het wordt ervaren en dan kijken of we die stap verder in dat proces kunnen nemen.

De VOORZITTER: Ik zie snel nog twee handen de aanleiding hiervan. Ik wil eerst het woord geven aan... Nee? We hebben nog ietsje tijd, dus mijnheer Boerman.

De heer BOERMAN: Ja voorzitter, dank. Ik heb in mijn termijn ook nog gesproken over de gebiedssessie waarin iemand aangaf 'we hebben te veel parkeerplaatsen'. Nou begrijp ik dat de ambtenaren meeluisteren, misschien komt het terug in de verordening. Maar ik ben nu ook al wel benieuwd hoe het college daar nu over denkt en hoe het daar nu mee omgaat. Als iemand aangeeft, ja we willen eigenlijk van die parkeerplaatsen af, wat ik best een goed signaal vind.

De VOORZITTER: Dat is één en de heer Blanckstein heeft ook nog een vraag.

De heer BLANCKSTEIN: Dat klopt helemaal, voorzitter. Ik ben benieuwd of het college bereid is om te onderzoeken of die 'twee uur gratis parkeren'-zone, dus die combi van die blauwe zone en betaald parkeren, bij de mogelijkheden kan worden toegevoegd. Dus dat we in plaats van drie opties naar vier opties gaan.

De VOORZITTER: Ik meen dat die net genoemd werd, mevrouw Ruigrok.

Wethouder RUIGROK: Ja, dank. Dat kan ik toezeggen, want dat is een optie die u ook meegeeft en die we ook al eens eerder voorbij hebben horen komen, dus die nemen we zeker mee als optie. Dus dan heb je daar verschillende keuzes in. En mijnheer Boerman, u spreekt hier dan over de parkeernormen en daar gaat die Parkeerverordening eigenlijk niet over. Dus in dit stuk komt het niet terug.

De VOORZITTER: Goed, dat was de reactie van het college. Ik ga nu ophalen of er onderwerpen zijn voor de tweede termijn. Ik heb wel een paar dingen gehoord waar we het misschien over willen hebben. Ik kijk even van links naar rechts. Mijnheer Klaassen, ik hoorde u iets zeggen over fietsparkeren. Wilt u het daar ook specifiek over hebben?

De heer KLAASSEN: Nou ja, voorzitter, inderdaad, het stukje fietsparkeren, om dat mee te nemen, wellicht kunnen we hem iets aanscherpen of in ieder geval alvast meegeven aan het college wat wij als raad, als collega's hierover denken. Maar als de collega's allemaal zeggen, nou fietsparkeren, kom maar op met een voorstel, vind ik het ook best maar daar komen we dan achter.

De VOORZITTER: Ik zie een vinger bij de heer Blanckstein.

De heer BLANCKSTEIN: Ja, dat klopt voorzitter en dat is wellicht om als raad in discussie te gaan over hoe we nou dat mandaat van het college/mandaat van de raad zien omdat ik daar een voorstel voor een compromis heb gedaan en ik ben benieuwd hoe de rest van de collega's daarnaar kijkt.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Smand.

Mevrouw SMAND: Dank u wel voorzitter daar sluit ik me eigenlijk wel bij aan want het klinkt op zich misschien heel aantrekkelijk en goed dat de raad over alle...

De VOORZITTER: Maar mevrouw Smand, of nog een extra onderwerp of we gaan het er zo meteen over hebben.

Mevrouw SMAND: Het is een aanmoediging voor dit onderwerp. Ik zou daar graag de rest van het debat aan willen besteden.

De VOORZITTER: Top, dank u wel. Ik kijk nog even verder. Nee. Dan heb ik twee onderwerpen opgeschreven. Dan beginnen we met fietsparkeren. Mijnheer Klaassen u mag hem inleiden.

De heer KLAASSEN: Ja, voorzitter, dank u wel. Voorzitter, in de hele Parkeerverordening staat eigenlijk niets over fietsparkeren en ik vraag me af: kunnen we dit ook vastleggen in de Parkeerverordening, aangezien er helemaal niets over is opgeschreven. Ik weet niet of de collega's zeggen: we willen alvast kaders meegeven, of zaken meegeven die wij belangrijk vinden, die eventueel het college meteen mee kan nemen.

De VOORZITTER: Ik zie bij CDA, de heer Van der Peet.

De heer VAN DER PEET: Dank u wel voorzitter. Ja, we hebben natuurlijk in het verleden heel vaak aandacht gevraagd voor fietsparkeren. Ik meen me te herinneren dat we in het Fietsplan ook al op het onderdeel parkeren ingaan. Ik denk eerlijk gezegd dat dat misschien een betere plek is omdat de Parkeerverordening straks natuurlijk allerlei andere juridische stukken gaat krijgen. Je hebt niet betaald fietsparkeren op straat of een blauwe zone voor de fiets zeg maar. Dus ik ben daar nou niet heel erg voorstander van om het in deze Parkeerverordening te verwerken en het maar bij het Fietsplan te houden, zodat we alles rondom de fiets gebundeld hebben op één plek.

De VOORZITTER: Dank u wel. De heer De Ruiter.

De heer DE RUITER: Ja, dank u voorzitter. Voorzitter, mijn vraag aan de heer Klaassen zou ook inderdaad zijn, hoe ziet hij dat voor zich dan? Mijnheer Van der Peet gaf het ook al aan, want gaan we dan ook betaald fietsparkeren invoeren en gaan we het eventueel beperken in tijd op drukke plekken? We zien natuurlijk op sommige plaatsen, zoals bij Halfweg bij het station, een behoorlijke uitdaging voor het aantal fietsen dat daar wordt gestald. Maar ja, om dat in dit stuk mee te nemen? Dan zou ik toch wel van mijnheer Klaassen wat meer details willen horen. Hoe ziet hij dat dan voor zich?

De VOORZITTER: Dank u wel. Mijnheer Blanckstein.

De heer BLANCKSTEIN: Ja voorzitter, ik twijfel net zoals het CDA en BVNL, ook of de Parkeerverordening de juiste plek is om het over fietsparkeren te hebben. Wij denken zelf van niet, omdat we het hier vooral over regulering van parkeren hebben. Terwijl ik denk dat de heer Klaassen juist meer zoekt naar een aantal fietsplekken per gebied of per vierkante meter. En ik denk dat dat niet thuishoort in de Parkeerverordening omdat we het daar simpelweg niet over normen hebben.

De VOORZITTER: Mevrouw Roos.

Mevrouw ROOS: Ja, ik heb geen twijfel waar het thuishoort, dat moge duidelijk zijn. Dit vind ik niet in deze verordening thuishoren. Ik had dan inderdaad de vraag, zit ik dan helemaal op de verkeerde weg? Want ik ben echt heel benieuwd hoe HAP dat inderdaad ziet.

De VOORZITTER: Mevrouw Hup.

Mevrouw HUP: Ja, dank u wel, voorzitter. Ook wij sluiten ons daarbij aan. Wij denken dat het beter in het Fietsplan kan en niet in deze verordening. Dat lijkt ons ook niet de juiste plek, maar ik hoor nog heel graag de gedachtegang erachter. Wat we wel heel graag willen is een gratis bewaakte fietsenstalling en dat is echt wel een must. Dus misschien kunnen we dat nog bespreken, maar wie weet als het nieuwe raadhuis erin zit. Ik ben heel benieuwd naar de reactie van HAP.

De VOORZITTER: Ik wil het woord graag geven aan de heer Klaassen. Er zijn een paar vragen gesteld.

De heer KLAASSEN: Ja, voorzitter, dank u wel. Voorzitter, de heer De Ruiter van BVNL vraagt mij hoe HAP het voor zich ziet. Nou kijk, bij het stukje fietsparkeren, moeten we ook nadenken over oplaadpunten, zoals mevrouw HUP ook aangeeft, bewaakte fietsenstalling en cetera. Waar we ook rekening mee moeten houden, met de lage parkeernormen die we op dit moment hanteren, zullen er ook veel meer bakfietsen komen, omdat mensen simpelweg hun boodschappen met de fiets kunnen gaan doen, om het hele STOMP-principe ook meer bij zich te hebben. Een bakfiets die geeft veel meer ruimte, maar die heeft ook meer ruimte nodig. Dat gaat inderdaad over het stukje indeling en het aantal fietsplekken en die zeuren over deze normen die we inderdaad ook hebben. Als collega's zeggen: we hebben het liever in het Fietsplan, het college heeft aangegeven te kijken of dit mogelijk is. Dan horen we uiteindelijk graag of het in dit stuk wenselijk is en als het niet wenselijk is dan kunnen we het altijd nog naar het Fietsplan overhevelen. Mevrouw Hup noemde een bewaakte fietsenstalling, daar zijn we ook zeker voorstander van. Maar het parkeren an sich geeft niet alleen voor auto's de normen maar wij dachten ook voor fietsen.

De VOORZITTER: U mag ook het onderwerp afronden als u er nog iets over wilt zeggen.

De heer KLAASSEN: De afronding is inderdaad, het college heeft toegezegd te kijken of het mogelijk is om ook fietsparkeren in de Parkeerverordening mee te nemen. Als daaruit blijkt dat het beter in het Fietsplan kan, dan is dat natuurlijk een hele goede optie maar dat gaan we dan horen. Maar dan wel in gedachten dat we dus ook een betaalde stalling zouden moeten hebben, met ook oplaadpunten voor elektrische fietsen en ruimte voor de bakfietsen.

De VOORZITTER: Met deze samenvatting zie ik bij GroenLinks, de heer Boerman.

De heer BOERMAN: Even of ik het goed verstaan heb, de heer Klaassen sprak over een betaalde stalling, maar volgens mij bedoelde hij een bewaakte stalling. Maar misschien... Ik wil graag enige duidelijkheid over het standpunt van de HAP daarin hebben.

De VOORZITTER: Mijnheer Klaassen.

De heer KLAASSEN: Ja, voorzitter. Een bewaakte stalling, het is niet zozeer betaald, maar een bewaakte stalling.

De VOORZITTER: Dank u wel. Ik wil over naar het tweede onderwerp denk ik en dat gaat dan over het mandaat college en raad, hoe dat verdeeld is en wanneer wie wat kan besluiten. U mag hem inleiden, mijnheer Blanckestein.

De heer BLANCKESTEIN: Ja, dank voorzitter. We hebben veel partijen gehoord over het mandaat van het college tegenover het mandaat van de raad. Waar aan de ene kant de partijen zijn die het mandaat juist naar de raad willen trekken, omdat ze bezorgd zijn dat het college eventueel, als er toch niet genoeg draagvlak is, het wellicht er wel doorheen zou drukken. Aan de andere kant hoor ik mensen die het mandaat juist bij het college willen houden om te voorkomen dat we voor ieder straatje naar de raad toe moeten. Ik denk dat we hierin een goede middenweg kunnen vinden, omdat ik denk dat door een toevoeging aan artikel 2 we de zorgen kunnen wegnemen van de mensen die het mandaat helemaal naar de raad willen toetrekken want ik hoorde bijvoorbeeld Forum voor Democratie ook zeggen, ja als er een meerderheid van de inwoners voor betaald parkeren of een blauwe zone is, dan zullen wij daar waarschijnlijk mee instemmen. Dus dan denk ik dat het onnodig is om het naar de raad te brengen als we een toevoeging aan artikel 2 doen. En die toevoeging aan artikel 2 gaat over het mandaat van het college: dat de procedure die op dit moment gevolgd wordt aan het artikel wordt toegevoegd. Concreet betekent dit dat we in het artikel vastleggen dat er dus minimaal 90% parkeerdruk moet zijn, blijkend uit parkeerdrukmetingen. En ten tweede dat er uit een enquête, of zo iets dergelijks, een meerderheid van de bewoners voor een vorm van regulering moet zijn en op die manier leggen we dus keihard vast wat de eisen zijn en is het wat de VVD betreft niet nodig om voor ieder straatje naar de raad te moeten gaan.

De VOORZITTER: Ik zie een aantal reacties. Ik begin bij de heer Van der Peet, CDA.

De heer VAN DER PEET: Ja, dank u wel voorzitter. In de eerste termijn heeft een aantal partijen de uitvoering genoemd: daar moeten wij ons niet mee bemoeien. Maar ik denk juist dat het eigenlijk elkaar helemaal niet hoeft tegen te zitten. Het gaat natuurlijk om een stuk uitvoering om het allemaal voor te bereiden, maar het gaat hier om een stukje besluitvorming waar we op heel veel punten het college de uitvoering geven, maar waar we de besluitvorming toch in de raad hebben. En juist bij gebieden waar we echt vanaf blanco beginnen met een parkeerregulering ligt het gewoon heel maatschappelijk gevoelig. Het CDA denkt echt dat we dat in de raad moeten hebben. Misschien moeten we een splitsing maken tussen hele nieuwe gebieden, of een straat ergens erbij, om het behapbaar te maken. Aan de andere kant denk ik dat wat de heer Blanckestein zegt dat zoals het in het beleid staat het eigenlijk al automatisme is. Als er een meerderheid is uit die enquête dan gaat er iets gebeuren. Als je het zo

dwingend opschrijft en dus niet meer besluitvorming hiervan bij de raad zou leggen, dan zou je dus ook moeten gaan vastleggen: oké, maar hoe moet die enquête dan worden vormgegeven? Wordt iedereen wel gehoord in zo'n enquête? Moeten minimaal zoveel mensen reageren? Als we dat niet vastleggen dan ontnemen we ook de mensen die daar niet op reageren om nog een inbreng te geven. Daarom denk ik dat het beter is, zeker bij nieuwe gebieden, om gewoon die verantwoordelijkheid hier naar ons toe te halen, dan zou er bijvoorbeeld voor Pionier-Bols helemaal niets veranderd zijn. Alleen het voorstel was niet een nota van het college geweest met één beslispunt voor ons, maar gewoon een raadsvoorstel met meerdere beslispunten. Voor de rest zou er niet veel veranderd zijn.

De VOORZITTER: Ik zie in ieder geval SRH en Forum voor Democratie. Ik geef eerst het woord aan de heer Beuseenberg.

De heer BEUSENBERG: Dank u wel, voorzitter. Om ook even in te gaan op de woorden van mijnheer Van der Peet, daar sta ik grotendeels achter. Wat mijnheer Blanckstein ook zegt, als er een meerderheid is, dan kan het in één keer door. Wat ons wel een beetje zorgen baart is, hoe groot is die meerderheid? Want is dat 51% om 49%, dan denk ik dat het echt wel discussie gaat opwekken, ook bij ons in de raad. En in principe is er, tenzij het fiftyfifty is altijd een meerderheid. En dan is er of een meerderheid voor wel of voor niet dus ik snap heel goed wat u zegt. En is er nou echt een overgrote meerderheid, dan kan ik iets meer naar de kant van de VVD wijken, maar over het algemeen ben ik het meer eens met de woorden van mijnheer Van der Peet.

De VOORZITTER: Mevrouw Roos.

Mevrouw ROOS: Ja, mijnheer Van der Peet weet het heel goed uit te drukken en daar ga ik dus ook helemaal in mee. Het gaat mij ook om de procedure, dat we die ook echt zien. Dus wij weten dan wat er dan ook gebeurd is. Inwoners komen ook naar ons toe. Dit wordt ons door de strot heen geduwd, zo zal een aantal mensen het noemen. Wij moeten ook kunnen uitleggen aan de inwoners waarom die keuze is gemaakt en waarom dan die keuze ook niet bij ons neerleggen? Als wij dan dus zien wat de procedure is, wat de participatie is geweest, wat voor meerderheid er ook is, net zoals SRH zegt, dan kunnen wij dat ook voor onszelf verantwoorden naar de inwoners toe en dan is het ook voor iedereen ook duidelijk. Nu is er ook heel vaak het idee van 'het college besluit maar en waar is dan de raad?' Ja, nu kunnen we die regierol dus nemen. Dus pak hem dan ook.

De VOORZITTER: Ik zie mevrouw Smand.

Mevrouw SMAND: Dank u wel voorzitter. Mevrouw Roos, u heeft me wel met uw betoog op een idee gebracht en ook mijnheer Van der Peet. We moeten duidelijk een knip maken tussen wat echt uitvoering is en hoe de procedure in elkaar zit en wat de resultaten van die procedure zijn en daar wellicht ook kijken naar de verschillende gebieden. Als het bijvoorbeeld gaat over wat mijnheer Spijker aangeeft, het waterbedefferd dat in Badhoevedorp is ontstaan door de invoering van betaald parkeren en uit onderzoek van een grote groep inwoners blijkt daar dat men iets van regulering wil, dan hoef ik daar geen debat over. Dat is voor mij zo klaar als een klontje, want dat gaat alleen maar vertragen en dat levert alleen maar tijdverlies op. Maar als we het hebben over grote bouwprojecten, grote ingrepen in bestaande infrastructuur, waardoor parkeren verandert, dan wel. Dus kunnen we ergens een knip maken dat we selectief zijn in wat naar de raad gaat en wat niet en dat we het ook nog allemaal een beetje overzichtelijk houden en behapbaar. Dat is de vraag die mij wel bezighoudt. Hoe gaan we dat doen?

De VOORZITTER: Directe reactie, mijnheer Van der Peet?

De heer VAN DER PEET: Ja, dank u wel voorzitter. Ik dacht dat mevrouw Smand tegen een knip was in Badhoevedorp? Maar dat terzijde, dat is een ander debat. Ik ben even benieuwd, waar zit bij u het onderbuikgevoel dat het zoveel vertraging gaat opleveren? Wij hebben namelijk het idee dat het helemaal niet zo heel vaak voorkomt dat parkeergebieden worden aangewezen. Misschien een, twee keer per jaar. Waar zit uw zorg nou om het hele proces, dat hartstikke goed wordt doorlopen door het college en iedereen die er meedoet, om daar dan als laatste een oordeel over te geven zodat we ook onze controlerende taak uit kunnen voeren of inderdaad het proces en het beleid uitgevoerd wordt zoals wij het bedoeld hebben?

De VOORZITTER: Mevrouw Smand.

Mevrouw SMAND: Dank u wel, voorzitter. Dat zijn eigenlijk twee dingen. Dat is een heel actueel onderwerp en dat is Badhoevedorp, waar we al heel lang met overlast zitten en door de procedure, die best lang duurt, zijn daar nog geen maatregelen genomen. Ik heb het niet over Quatrebras, ik heb het over het waterbedeffect uit Amsterdam. En het tweede is dat, en dat is misschien de stip op de horizon, ruimte is schaars, zoals mijnheer Boerman ook aangeeft. En ik denk dat deze raad, toekomstige raden, in de toekomst veel meer met betaald parkeren of in ieder geval parkeerregulering, geconfronteerd zullen worden omdat we keuzes moeten maken en als we dat iedere keer helemaal via de raad moeten doen, dan ben ik bang dat we nergens komen en dat heeft te maken met leefbaarheid en leefomgeving. Waardoor die vraag, verwacht ik, hoe langer hoe meer gaat langskomen.

De VOORZITTER: Dit roept nog een reactie op bij mevrouw Roos, Forum voor Democratie.

Mevrouw ROOS: Ja, ik hoor mevrouw Smand zeggen: helemaal naar de raad maar ik zie niet wat nou het grote verschil is. Het komt bij het college te liggen en inderdaad, het college leest het dan, zo in mijn optiek, leest dat dan. Oké, dit ziet er helemaal goed en klaar uit en zet het dan gewoon door naar de raad. Ik snap niet precies... Daar gaat toch niet een halfjaar overheen?

De VOORZITTER: Ik popel om er zelf iets over te zeggen, maar dat doe ik niet. Mevrouw Smand.

Mevrouw SMAND: Dank u wel, voorzitter. Ja, en toch wel, want we zien best wel dat besluiten over betaald parkeren een lange tijd in beslag nemen. En het tweede is, dat gaat natuurlijk over de Parkeerverordeningen en al het ander beleid eromheen, dat we aan die voorkant dan heel goed vast moeten leggen hoe die procedure in elkaar zit. Dat we daar geen vragen over hebben. Dus dat zijn wel dan, wil je dat een beetje in een goed tempo kunnen doen, dan moet je aan de voorkant die procedure wel kunnen onderzoeken. Wat verstaan we dan onder draagvlak? Wat is een hoge parkeerdruk als niemand in parkeergarages parkeert, maar wel op de openbare weg? Dat zijn allemaal dingen die dan glashelder moeten zijn, anders verzanden we in eindeloze debatten en dan gaat misschien het recht van de sterkste spreken.

De VOORZITTER: Dit roept een vraag op bij de heer Van der Peet en de heer Blanckstein en de heer Boerman. Eerst de heer Van der Peet.

De heer VAN DER PEET: Ja, ik denk dat we proberen even helderheid te scheppen want volgens mij hoor ik bij mevrouw Smand twee dingen een beetje door elkaar heen lopen. Dat gaat over het besluitvormingsproces. Dat de raad een besluit zal gaan nemen en dus ook het hele proces, de regie pakt, om dat allemaal zelf te gaan uitzoeken en daar de keuzes in te maken. Ik kan me voorstellen dat het proces zelf, voordat je namelijk overgaat tot oplossingen, heel lang duurt. Dat is een frustratie denk ik bij inwoners, misschien zelfs bij de wethouder, dat het allemaal te traag gaat. Maar wat ons betreft gaat het om die bevoegdheid, om die laatste bevoegdheid dat het een nota van het college is, of een

besluit van de raad in een raadsvoorstel. Ik kan me niet voorstellen dat geen enkele partij hier, op de stemmingenlijst een collegebesluit over het invoeren van betaald parkeren in Badhoevedorp, niet naar een sessie gaat vragen. Dus wat is het verschil? Nogmaals, wat is het verschil?

De VOORZITTER: De heer Blanckstein.

De heer BLANCKSTEIN: Ja, voorzitter. Ik heb niet zozeer een vraag, maar ik wil meer gewoon ingaan op punten die zijn ingebracht, maar ik weet niet of dat nu al het moment is of dat u wilt dat ik nog even wacht daarmee?

De VOORZITTER: Daar wil ik nog even mee wachten, want ik heb nog een paar reacties. Ik zie ook de heer Blanckstein op dit punt van D66.

De heer BEUSENBERG: Beusenbergh.

De VOORZITTER: De heer Beusenbergh op dit punt van D66.

De heer BEUSENBERG: Dank u wel, voorzitter. Nou ja, ik denk inderdaad ook dat die laatste besluitvorming gewoon bij de raad moet liggen en op het moment dat er al klip-en-klaar is wat de inwoners willen dan hoeft daar volgens mij ook geen sessie over gehouden te worden. Ik denk dat we vaak op stemmingenlijsten ook stukken terugvinden waar überhaupt geen sessie over is geweest en volgens mij is het onze taak als volksvertegenwoordiger om dan die stukken te lezen en daar een besluit over te nemen.

De VOORZITTER: Ik geloof dat u ook wilt reageren, mevrouw Roos.

Mevrouw ROOS: Ja, ik zal het inderdaad heel kort houden, want mijnheer Van der Peet zei het al. Ik merk dat de frustratie meer zit in het hele proces, wat er allemaal voor zit. Ik hoop niet meer dat die frustratie opwekt, maar die hele procedure blijft hetzelfde. Het enige wat inderdaad dan nu zo is, is dat het dan nog even in een raadsvoorstel bij ons langskomt dus ik zie niet in dat er een grote vertraging daarin zou ontstaan.

De VOORZITTER: Ik heb in ieder geval nog van BVNL, ChristenUnie-GSP en PVDA de eerste reactie op het ingebrachte thema. Ik zie GroenLinks ook nog. Ik geef eerst het woord aan de heer De Ruiter.

De heer DE RUITER: Ja, dank u voorzitter. Ik volg de discussie met aandacht. Voor mijnheer Van der Peet heb ik één woord. Dat is referendum. Dan de inbreng van D66. Ik zou willen zeggen, het is godbetert onze taak als raad om hier juist over te oordelen. Dus hoe kan zij nu zeggen dat dat te lang zou gaan duren? En dan terugkomend op het oorspronkelijk thema dat mijnheer Blanckstein heeft ingebracht. Moet nou die beslissingsbevoegdheid naar de raad? Ja, wat BVNL betreft wel. Ik heb dat in mijn bijdrage in de eerste termijn ook al aangegeven. En wat ons betreft is dat hoofdzakelijk omdat we natuurlijk de notoire vergeetachtigheid van de VVD intussen wel kennen en dat we maar al te bang zijn dat straks na de verkiezingen de coalitie, of de wethouder wellicht, totaal is vergeten wat er hier is besproken en wat er hier is toegezegd en dat het gewoon ingevoerd wordt, draagvlak of geen draagvlak. Dus die beslissingsbevoegdheid moet echt naar de raad wat BVNL betreft. Dank u.

De VOORZITTER: Dit roept een reactie op bij D66 en de HAP, mevrouw Smand.

Mevrouw SMAND: Dank u wel, voorzitter. Ik wil toch nog heel eventjes terughalen wat ik heb gezegd. Dat een voorwaarde voor het delegeren van dit soort besluiten aan het college is dat die participatie

heel goed geregeld moet worden, heel goed dichtgetimmerd moet zijn en ons voldoende informatie geeft om daar ook op te kunnen vertrouwen. Dat is denk ik wel een belangrijke toevoeging als het gaat om de rol van de raad.

De VOORZITTER: De heer Klaassen.

De heer KLAASSEN: Voorzitter, dank u wel. Voorzitter, zoals ik in mijn bijdrage ook heb aangegeven, ik heb zelf aan den lijve ondervonden hoe het is bij een uitbreiding van een blauwe zone. Bij mij is de participatie uiterst goed verlopen en zijn ook de brieven en de communicatie die ik van de gemeente op dat moment gewoon als inwoner ontvangen heb, ontzettend duidelijk en transparant. Er staan alle hoeveelheden in, er staat een aantal mensen in dat gestemd heeft, er staat het aantal mensen voor, het aantal mensen tegen, een aantal ongeldige stemmen. Je zou bijna denken dat het een gemeenteraad is wat dat betreft, zo duidelijk de stemmen zijn qua tellingen. En als de inwoners zeggen: ik wil een blauwe zone, wat ik ook als interruptie bij mevrouw Roos net van BVNL heb gegeven, als de inwoners vinden dat er een uitbreiding moet komen, wie zijn wij dan als raad om te zeggen: jammer voor je, doen we niet. Als de inwoners dat willen, dan kunnen wij dat doen. Als de inwoners het niet willen op dat moment, dan wordt er een, Wegenverkeerswet in werking gesteld, dan wordt er een aanpassing gedaan. Dat wordt ter inzage gelegd en dan kunnen er bezwaren gemaakt worden. Dat zijn allemaal geldige en lopende instrumenten die er op dit moment zijn. Waarom gebruiken we die dan niet en gaan we ons weer aanpassen en moeten er andere dingen ingesteld worden en nog meer stukken langs de raad terwijl we het al zo druk hebben?

De VOORZITTER: Mevrouw Roos.

Mevrouw ROOS: Ja, in reactie daarop. Uw ervaring is dat het helemaal goed gelopen is en dat is helemaal prima. Ik bedoel, het is heel fijn om te horen. Wij kunnen alleen, als dat alsnog langs de raad komt, dat gewoon controleren. En is het goed, dan gaat er voor ons ook een stempel op en dan wordt het gewoon uitgevoerd. Dus het gaat ook om het controleren en weten, is het goed gegaan? Is er inderdaad een duidelijke meerderheid? Is er inderdaad sprake van alle voorwaarden waar wij willen dat het aan voldoet? Helemaal prima. En dan gaat het gewoon langs de raad. Dus ik snap ook niet waarom dat dan per se dan niet zou moeten gebeuren. Want de ervaring is, bij uw gebied is het helemaal hartstikke goed gegaan, maar er zijn ook gebieden waar het misschien helemaal niet zo fijn gaat en zo goed gaat en dan hebben wij alsnog een taak om daar dus wat van te vinden.

De VOORZITTER: Ik zie de heer Beusenberg ook nog in reactie op BVNL.

De heer BEUSENBERG: Ja, dat klopt, voorzitter. Maar mevrouw Roos heeft mij echt al het gras voor de voeten weggemaaid.

De VOORZITTER: Dan ben ik bij de heer Sulmann.

De heer SULMANN: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, wat ik me gewoon even afvraag, wat is de meerwaarde van de raad als de parkeerdruk 95% is en 80% wil een blauwe zone? Wat gaan wij daar dan nog van vinden? Nou, blijkbaar zijn er mensen die vinden dat we er toch nog wat van moeten vinden. Ik zie dan die stap niet als een extra toegevoegde waarde. Volgens mij kan het college die afweging prima maken. Mochten wij als raad nou vinden: dit gaat helemaal mis. Nou, inderdaad, wat mijnheer Van der Peet zegt, dan kunnen wij als raad altijd zeggen: dit collegebesluit willen we gaan bespreken. We kunnen moties indienen, we kunnen van alles. Het is niet zo dat als het college een besluit neemt, dat we dan als raad niets meer kunnen. Daarbij hebben we het college gemandateerd

en daarnaast is het college in principe ook gewoon onderdeel van de raad. We zijn onderdeel van het gemeentebestuur, laat ik het dan zo zeggen.

De VOORZITTER: Ik ga naar mevrouw Kamsteeg.

Mevrouw KAMSTEEG: Ja, dank u wel, voorzitter. Er is al heel veel gezegd. Ik kan me eigenlijk vinden in de woorden van de heer Van der Peet en dat heb ik in mijn bijdrage ook gezegd: als het uit de bewoners zelf komt, dan hoeft het uiteraard niet langs de raad. Dus dat in antwoord op mevrouw Smand, van wanneer doe je het wel of niet. Maar zeker bij nieuwe gebieden, waar je iets heel nieuws instelt, lijkt het me prima dat het langs de raad komt.

De VOORZITTER: Ik heb nog een paar reacties staan op.... Oké, dat mag, de heer Blanckstein.

De heer BLANCKSTEIN: Ja, ik wil namelijk een vraag stellen aan mevrouw Kamsteeg dan. Want ik hoor haar zeggen, in het ene geval, dus op het moment dat het gaat over bestaande gebieden, dan vinden we het eigenlijk wel prima als we gewoon artikel 2 verzwaren met die procedures. Alleen als het gaat over een nieuw gebied, dan vinden we dat het echt langs de raad moet. Heb ik dat correct begrepen?

De VOORZITTER: Mevrouw Kamsteeg.

Mevrouw KAMSTEEG: Dank u wel. Nee, dat heeft de heer Blanckstein niet helemaal goed begrepen. Ik zei in ieder geval bij nieuwe gebieden en als het uit de bewoners zelf komt, dan hoeft het niet. Maar komt het vanuit het college, dan zou het wat mij betreft gewoon langs de raad moeten, maar sowieso bij nieuwe gebieden.

De VOORZITTER: En dit roept bij de heer Van der Peet een reactie op.

De heer VAN DER PEET: Ja, nou meer eigenlijk ook wat de heer Sulmann zei, maar uw laatste bijdrage maakt het voor beide zinvol. Als er nou een volgende situatie is, dan wordt er een enquête uitgezet. En die is, laten we zeggen, net voor de zomermaanden, die doen we iets langer, omdat er een zomervakantie is. En vervolgens van de 5000 mensen in een wijk reageren er 800 waarvan de meerderheid zegt: we willen het. Vervolgens komen er 2000 mensen in oproer, want zij wisten er niet van en hebben niet kunnen reageren en dan ligt er een collegebesluit. Als het college verstandig is neemt het dat niet, maar dat terzijde. En dan is het dus wel degelijk hartstikke ingewikkeld om er dan nog wat aan te veranderen. Dat hebben we gezien met de besluitvorming over ons amendement. Ik heb daar met juristen over moeten spreken om die tekst zo te formuleren dat het wel ordentelijk was. Dus het is zeer complex om als raad iets aan een collegebesluit te veranderen. Dat kan eigenlijk gewoon niet. Dat was in de reactie op de heer Sulmann. En op mevrouw Kamsteeg, er zijn dus ook, als het vanuit de inwoners komt, moeten we wel goed kunnen beoordelen hoeveel inwoners er zijn en is dat dan een representatieve vertegenwoordiging van het hele gebied, et cetera. Dat is puur, denk ik, een controlerende taak die we toch moeten hebben om te kijken of dit goed gaat en dat het blijft goed gaan.

De VOORZITTER: Mijnheer Klaassen?

De heer KLAASSEN: Ja, voorzitter. Voorzitter, op een reactie van de heer Van der Peet. Op het moment dat zaken niet ordentelijk verlopen en mensen voelen zich niet gehoord, of wat er ook gebeurd is, dan is er altijd gewoon een mogelijkheid tot bezwaar. Dat zijn gewoon lopende processen. Dus wel degelijk kunnen de inwoners op dat moment ook een bezwaarschrift maken en ook op dat moment zeggen: hé, dit is niet goed verlopen, kijk hier nog een keer naar en het college moet er dan op terugkomen.

De VOORZITTER: Ik geef het woord aan de heer Schaap van Forza!

De heer SCHAAP: Dank u wel, voorzitter. Veel is al gezegd. Ik wil eigenlijk alleen reageren op de stelling die de VVD, de heer Blankestein, heeft ingebracht om weer terug naar het onderwerp te gaan. Ik heb het zelf ook al genoemd, wat ik heb gezegd in mijn bijdrage, invoering of uitbreiding van parkeerregulering mag niet automatisch volgen uit beleidswerken, maar vereist een expliciet raadsbesluit. En waarom is dat? Als je bevoegdheden generiek delegeert naar het college, dan krijgt de raad pas achteraf inzicht. En ik zou liever zeggen, laten we het expliciet vooraf beslissen, zodat we niet steeds achteraf moeten gaan bijsturen. Dat was hem. Ja, sorry.

De VOORZITTER: Hij gaat al een tijdje rond. Ik wil hem even terugbrengen bij de heer De Ruiter. Is uw punt of uw reactie op de inbreng van VVD inmiddels voldoende besproken?

De heer DE RUITER: Nou, voorzitter, dank u. Nee, maar ik ga ervan uit dat we nog een afronding krijgen straks van mijnheer Blankestein. Ik heb één andere opmerking nog voor mijnheer Klaassen van HAP en die ligt al een tijdje op het puntje van mijn tong. Als u mij dat nog toestaat. Ik begrijp dat HAP geweldig voorstander is van ons participatiebeleid. Het is ook hartstikke leuk voor hem dat hij met anekdotisch bewijs kan komen dat het in zijn eigen situatie goed is gegaan. Maar deze gemeente heeft niet echt een denderende reputatie als het gaat over de uitvoering van participatie. Als dat nou op een gegeven moment echt goed gaat en op peil is, we zijn ook bezig met een update van het participatiebeleid, en als dat al een tijdje goed gaat, dan kan ik meevoelen met wat mijnheer Klaassen zegt. Maar op dit moment is dat denk ik nog niet zo. Dus ik vind echt dat het bij de raad moet blijven.

De VOORZITTER: HAP werd aangesproken, mijnheer Klaassen.

De heer KLAASSEN: Voorzitter, het enige dat ik daarop kan zeggen is: geef het een kans.

De VOORZITTER: Dank u wel. In het lijstje van reacties op de VVD heb ik dus nog staan ChristenUnie-SGP, PvdA en GroenLinks. Ik geef nu het woord aan mevrouw Hup.

Mevrouw HUP: Dank u wel. Het is alweer een tijd geleden, maar wij zijn het ook geheel eens met wat de CDA heeft ingebracht, maar we snappen de VVD natuurlijk ook met wat wordt voorgelegd. Wij willen ook niet voor ieder straatje naar de raad gaan. Het zou vertragend kunnen zijn, maar het hoeft ook niet zo te zijn. Wij vinden het zelf heel belangrijk dat we als raad dus alsnog een oordeel kunnen vellen over een te nemen collegebesluit. We hoorden net ook al het CDA schetsen hoe lastig dat kan zijn voor ons om daar nog aan te gaan sleutelen. Wij denken bijvoorbeeld ook aan het onderwerp parkeerhubs. Bij verdichting in bestaande wijken kan dat een hele andere discussie zijn dan in een nieuwe. Dus daar maken we ons dan echt zorgen om als dat verandert. Wij vinden het heel belangrijk dat het niet te duur gaat worden namelijk en dat bewoners dan niet in die omgeving staan. Het kan zomaar zijn dat iemand anders daar weer anders over denkt. Dus ons voorstel, betrek ons als raad in het proces, bij een raadsvoorstel, zodat wij een goed besluit kunnen nemen, nogmaals, voor onze inwoners, ondernemers en zorgverleners.

De VOORZITTER: Mevrouw Kamsteeg, PvdA.

Mevrouw KAMSTEEG: Ja, dank u wel, voorzitter. Maar ik heb mijn punt al gemaakt, dus ik ben al aan de beurt geweest.

De VOORZITTER: Prima, als reactie op is het punt gemaakt. Helemaal goed. Dan ga ik naar GroenLinks, mijnheer Boerman.

De heer BOERMAN: Ja, dank u voorzitter. Ik twijfel een beetje over hoe ik het ga zeggen. Maar in ieder geval, de vraag over het mandaat, die had ik al een tijdje geleden gesteld aan het college. Daar hebben we toen antwoord op gekregen. Daar waren we toen eigenlijk wel tevreden mee want daaruit blijkt in ieder geval een belangrijke rol voor de inwoner. De inwoner mag daar beslissen, of ze dat willen in hun eigen wijk of niet. Maar de vraag is nu, moet het dan ook nog langs de raad. Als de inwoner eenmaal gesproken heeft 'we willen dat', moet er dan ook een raadsvoorstel zijn? Ik denk dat het college er verstandig aan doet om daar een raadsvoorstel van te maken, want ik denk dat het eerder minder vertragend werkt dan meer vertragend. Want ik denk juist als je dat niet doet en je maakt er een nota van en die nota komt ook bij de raadsleden, mensen vinden er iets van, dan gaan we er dan over praten. Dat duurt alleen maar langer. Het is handig om meteen met alle ins en outs een raadsvoorstel te maken en dan kan het ook snel gaan, dat is mijn ervaring. Het duurt ook weleens wat langer. Maar waar mijn twijfel zit, die zal ik ook delen en misschien dat dat ook wel weer heel veel losmaakt, bij Pionier-Bols hebben we natuurlijk ook het probleem, of het probleem, de uitdaging, hoe gaan we ermee om als we zien dat er problemen aankomen, het vooruitzien daarvan. Gaan we dan aan inwoners vragen, ja er komen problemen aan, wat vindt u daarvan? Of gaan we dan afwachten tot die problemen er zijn? En ik heb daar de oplossing niet voor, maar ik denk wel dat we daar als raad ook een oplossing voor zouden moeten verzinnen.

De VOORZITTER: Mevrouw Smand, een reactie.

Mevrouw SMAND: Dank u wel, voorzitter. Ik denk dat mijnheer Boerman de spijker op zijn kop slaat, want ik ben er altijd van uitgegaan, en dat hebben we hier ook een aantal keer gehoord van de wethouder, wij starten een onderzoek naar parkeerregulering op het moment dat bewoners dat zelf aangeven. Dat is het startpunt. Dus het initiatief om iets aan parkeerregulering te doen, kan nooit van het college komen. Of heb ik dat nou fout? En als we het dan zo inrichten, zijn we dan, wollig woord, toekomstbestendig bezig? Omdat we inderdaad in sommige gevallen de ellende voor moeten zijn en iets moeten gaan organiseren, omdat we voorzien dat er parkeeroverlast ontstaat en niet wachten totdat de melk overkookt en het signaal dan komt en dan nog die hele procedure moeten doen. Daar worstel ik mee.

De VOORZITTER: De heer Van der Peet.

De heer VAN DER PEET: Ja, dank u wel voorzitter. Ik denk dat de laatste twee dossiers die we hier hebben gehad inderdaad beide een voorbeeld waren van een actie vanuit het college om iets voor te zijn. Er is geen inwoner uit de Piratenwijk en Pionier-Bolsterrein, de omliggende wijken, die aan de bel hebben getrokken met de opmerking: wij hebben overlast, integendeel zelfs. Het wordt nog een opgave denk ik, voor de wethouder, maar de Parkeerverordening moet voor beide zaken het juiste proces en de juiste borging bieden. En in die zin is het, ik hoorde dat volgens mij mijnheer Beusenberg zeggen, ja het moment dat er een besluit wordt genomen, of een raadsvoorstel wordt ingediend en er is helemaal niks meer aan de hand, het is een initiatief vanuit een wijk, alle bijlagen kloppen en het staat op de stemmingslijst, so be it. Maar dan hebben we wel de mogelijkheid om de zaken waar dat niet het geval is en die andere richting wordt gekozen, dat we het er gewoon hier goed over kunnen hebben met elkaar. Of daar waar allerlei geluiden komen dat er iets niet zou kloppen. Dus ik denk toch steeds dat het het beste is om gewoon één uniform proces af te spreken, laat het de raad passeren. We kunnen zelf afspreken of we het willen agenderen ja of nee, maar dan hebben we in ieder geval de stem hier in de raad liggen. En dat is inderdaad wat de heer Boerman ook zei, ik denk alleen maar krachtiger, ook voor het college. Omdat het zich dan ook gesteund voelt in een besluit erover.

De VOORZITTER: Dank u wel. We hebben nog vier minuten. Ik wil hem nog laten afronden door, dat heb ik zelfs toegezegd, de heer Blankestein. Door het lijstje van alle partijen die wilden reageren op de heer Blankestein zijn we heen. Dat klopt hè, ja. Mijnheer Blankestein, u mag dit onderwerp afronden.

De heer BLANKESTEIN: Ja, ik heb even op mijn tong moeten bijten. voorzitter, maar het heeft redelijk wat losgemaakt en er is mij net vergeetachtigheid verweten, dus ik ga toch nog proberen alles samen te vatten. Maar wellicht dat ik wat vergeten ben, voorzitter. Maar nee, ik ga mijn best doen. Ik denk eigenlijk dat ik twee grote zaken in deze discussie heb gehoord en wellicht dat we daarin dan toch weer wat meer naar elkaar toe kunnen bewegen. Dus die poging ga ik doen. Dat is allereerst de zorgen om of de procedure wel goed wordt gevolgd. Die heb ik meerdere keren gehoord. En wat is nou bijvoorbeeld een grote meerderheid? Hoeveel mensen moeten er minimaal komen opdagen bij het stemmen? En ik denk dat het allemaal dingen zijn die je uiteindelijk wel ook in deze verordening zou kunnen vastleggen. Dus wellicht dat we op die manier toch nog wat meer naar elkaar toe kunnen bewegen. En dan het tweede punt is, willen we voor ieder straatje naar de raad? Of willen we alleen echt voor de grote issues naar de raad toe? En ik proef daar wel een meerderheid voor. Nou, voor een straatje gaan we niet naar de raad toe en zouden we wellicht een collegebesluit als voldoende kunnen hebben. Terwijl voor een groter project, en daar kan ik mijn mederaadsleden ook in vinden, moeten we ook wel echt naar de raad toe, omdat het gewoon over zo'n grote groep gaat. Dus wellicht dat we daar ook dan een onderscheid in kunnen maken, in de verordening, tussen het straatje, of een heel gebied. En ik denk als we die twee zaken, dus de procedure en het onderscheid tussen het straatje en het gebied, in de verordening op de een of andere manier zouden kunnen vastleggen, dus daar kijk ik via de voorzitter, de wethouder aan en haar ambtenaren of dat mogelijk is, om te kijken of we naar elkaar toe kunnen bewegen want ik denk dat we dan een mooi compromis bepaald hebben, voorzitter.

De VOORZITTER: Bij deze samenvatting zie ik twee, drie vier reacties. Eerst mevrouw Smand.

Mevrouw SMAND: Voorzitter, ik wil mijnheer Blankestein graag het voorstel willen doen om uit te gaan van 'waar ligt het initiatief?' Komt het initiatief vanuit het college, om iets aan parkeerregulering, al is het maar een onderzoek, te gaan doen. Dan gaat het altijd via de raad. Komt het vanuit bewoners, dan kan het in principe als een collegebesluit worden afgedaan. Willen we er dan toch iets van vinden, kunnen we het altijd van de besluitenlijst afhaken en daarover in debat gaan met elkaar.

De VOORZITTER: Mevrouw Kamsteeg.

Mevrouw KAMSTEEG: Ja, dank u wel, voorzitter. Nou, ik heb eigenlijk nog een vraag voor de heer Blankestein, omdat hij dat onderscheid zo maakt tussen een straatje of een heel gebied. En ik vraag me eigenlijk af, wanneer hebben wij een parkeerregulering uitgebreid voor alleen maar een straatje? Kan hij iets noemen?

De VOORZITTER: Ik hoor een uitdaging aan mijnheer Blankestein, maar ik wil toch even mevrouw Roos en de heer De Ruiter eerst horen. Mevrouw Roos.

Mevrouw ROOS: Ja mevrouw Kamsteeg, ik heb precies dezelfde vraag. Ik heb in de vier jaar in ieder geval nog nooit een straatje voorbij zien komen. Maar goed, het is ook een collegebesluit. Het is ook een collegebesluit.

De VOORZITTER: Omdat we officieel door de tijd zijn of iets nieuws, of... Een nieuwe reactie.

Mevrouw ROOS: Dus het straatje, volgens mij komt het nauwelijks of niet voor. En mevrouw Smand die zegt nog inderdaad van als er een collegebesluit is dan kunnen we het altijd nog amenderen of

terugpakken, maar zo eenvoudig is het dus niet. Dus het is nog steeds, laat het via de raad lopen, dan kan je inderdaad wat doen. Is het een collegebesluit, dan is het bijna een ongedane zaak.

De VOORZITTER: De heer De Ruiter.

De heer DE RUITER: Ja, voorzitter, dank u. Een korte opmerking naar mijnheer Blanckestein. Ik hoor hem zeggen dat ik hem iets zou hebben verweten. Dat is zeker niet het geval, voorzitter. Wat ik heb opgemerkt is dat we de notoire vergeetachtigheid van de VVD zo zachtjesaan wel kennen en daarmee verwijt ik mijnheer Blanckestein niets.

De VOORZITTER: Dat helpt niet veel bij de samenvatting, denk ik. Mijnheer Van der Peet, in reactie op de samenvatting van het onderwerp?

De heer VAN DER PEET: Ja, ik denk dat het gaat helpen als het college in de richting van het nieuwe voorstel inzichtelijk maakt hoe vaak het per jaar voorkomt en waar hebben we het nu eigenlijk over want we kunnen een hele theoretische discussie voeren, maar als het maar om een enkele keer per jaar gaat, ja, waarom zouden we dan een scheiding maken? Misschien gaat dat te helpen om tot elkaar te komen.

De VOORZITTER: Is het zo voldoende besproken, mijnheer Blanckestein?

De heer BLANCKESTEIN: Ja, ik wil nog wel even antwoord geven, voorzitter, als dat via u zou mogen.

De VOORZITTER: Nee, dat doen we niet. We zijn door de tijd heen en ik heb al gereageerd. Dit droeg verder niet bij aan de discussie over mandaat versus college en raad.

De heer BLANCKESTEIN: Er werd nog een vraag gesteld door mevrouw Kamsteeg aan mij, dus die zou ik graag kunnen beantwoorden.

De VOORZITTER: De vraag van mevrouw Kamsteeg mag u beantwoorden.

De heer BLANCKESTEIN: Nou, voorzitter. Er werd mij om een voorbeeld gevraagd en die heb ik toevallig even doorgekregen. De Dennenlaan in Zwanenburg is er een voorbeeld van. En om nog heel even kort, richting de heer De Ruiter dat ik een grapje maakte. Tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mijnheer Beusenbergh, SRH, u wilt nog een opmerking maken?

De heer BEUSENBERGH: Ja, eigenlijk één hele korte. Ik denk niet dat we de Dennenlaan in Zwanenburg onder een straatje moeten gaan scharen. Ik denk dat dat wel een belangrijke straat is. Dank u wel.

De VOORZITTER: Als er verder geen vragen of onderwerpen meer besproken hoeven te worden in de tweede termijn, dan concludeer ik dat de nota voldoende is besproken. Dank u wel.